

Tal dia com avui fa...

1 any

Tots al Suprem

Carmen Lamela aposta perquè l'alt tribunal assumeixi tota la causa penal contra l'independentisme. La fiscalia s'oposa a unificar els processos.

10 anys

Crisi en l'automoció

En un sol mes, 12.000 treballadors del sector de l'automòbil, afectats de ple per la crisi. ERO per fer fora 3.000 empleats de la indústria.

20 anys

Fred glacial

L'onada siberiana sorprèn Catalunya amb el novembre més fred del segle. Els termòmetres es recuperaran lleument a partir de dimarts.

Full de ruta

David Portabella

Que torni Canprosa!

La nostàlgia és un sentiment que no està taxat, així que no està escrit enlloc quan es pot inaugurar l'enyor. Aquí l'objecte de nostàlgia és *Els jocs florals de Canprosa*, l'obra teatral de Santiago Rusiñol dirigida per Jordi Prat i Coll que es va representar al TNC fins a l'11 de novembre. Sí, és cert, han passat només dotze dies des que va abaixar el teló i des que els últims espectadors de la funció van abandonar el TNC amb l'ànima neta i les galtes engarrotades de riure sense fi, però, com que no té normes, la nostàlgia permet començar a cridar des d'ara: que torni Canprosa!

Si el West End londinenc i Broadway poden aspirar a perpetuar *La ratonera* als seus teatres anys i anys, no es pot permetre Catalunya consagrar *Els jocs florals de Canprosa* a l'escena? És que estalviaria tantes respostes aquí i allà... Com són els catalans? Aneu a veure l'obra. Com riuen els catalans? Aneu a veure l'obra. "Per estimar Catalunya, cal riure." La frase de Rusiñol del 1902 continua sent el seu millor eslògan.

Que els actors del repartiment perdorin la gosadia de voler-los encasellar en els seus papers anys i anys, però és que és culpa seva! Qui pot oblidar Rosa Boladeras ferida d'intensitat fent de poetessa Floresta amb versos cursis sorgits del pretès diàleg amb la lluna? Qui pot oblidar l'Albert Pérez fent del poeta decadent August Coca i Poncem que recull premis arranats amb una dignitat sobreactuada? Qui pot oblidar Àngels Gonyalons fent de la senyora Ramona que lluita per entronitzar les bessones a qualsevol preu? Qui pot oblidar Kathy i Yolanda Sey entonant *La Moreneta* amb moviments de cul de *reggaeton*? Qui pot oblidar Jordi Llor-della fent de mossèn Pere Catarineu i disposat a castigar els feligresos llegint les seves rimes nefastes a missa? Qui pot oblidar Jordi Coll com el periodista Ramon que denuncia la poesia buida? I sobretot: qui pot oblidar la gran Anna Moliner i la seva brutal actuació fent de Maria i omplint de picardia el cançoner català amb la seva expressivitat sense fi? "Ja és prou gran Catalunya, ja és prou just lo que defensa, perquè no es pugui fer broma de totes les petiteses que tenen les causes nobles", va deixar escrit Rusiñol el 1902. Per això, a punt de dir adeu al 2018, potser no hi ha res més modern que recuperar Rusiñol i, pensant en els espectadors i en els que no han pogut veure l'espectacle, elevar un crit: que torni Canprosa!

Tribuna

Assumpció Cantalozella. Escriptora

Moltes gràcies, PP i Cs

L'independentisme puja. És sabut. Ho saben els republicans. Ho sap tota l'oligarquia política del *Reino de España*. Com no ha de pujar, amb els esforços que hi dediquen en Casado i en Rivera. Atenent a les paraules dels polítics, que eixelebradament basen la campanya andalusa en Catalunya, s'entén el perquè de la indignació de més del 50% de la societat catalana. Com més ens ataquen, com més volen denigrar-nos, més ganes tenim de fugir ben lluny d'aquest núvol ple d'odi que ens envolta. Només cal adonar-nos de què ha passat amb els comuns. D'antuvi, eren els típics potser-sí potser-no. Doncs, en aquests moments, segurament només n'hauríem d'aïllar Coscubiela i la seva colla. Tots els altres són, com a mínim, sobiranistes. És a dir, que accepten un referèndum per comptar-nos: quants volem la República independent i quants romandre com a ciutadans del *Reino de España*.

ÉS UN ERROR que el full de ruta del procés sigui desconegut del tot, a causa dels dies que van des del 10 al 27 d'octubre del 2017. Aquests 17 dies van significar sen-

zillament si el nostre govern es llançava al buit o si anava cercant camins que fessin giragonses. La gran moguda secreta que intervenia xiuxiuejant a cau d'orella del president Puigdemont "fes eleccions", "fes eleccions"... i cada cop més fort "no declaris la independència", va estroncar un final feliç, de fet impossible pel dron que ja volava rabent: el 155. El procés preveia que, un cop fet el referèndum, es podria parlar amb l'Estat espanyol i arribar

als acords, impossibles fins aleshores: veure com s'organitzava la república, quins *momentum* seguia, com es posaven a la taula els passius i els actius... L'independentisme estava disposat no solament a assumir la part del crèdit exterior pertanyent a Catalunya, sinó a participar a la bossa comuna durant el temps necessari per no crear un daltabaix a Espanya. Cert que, aquesta sola previsió, ja era un somni d'una nit d'estiu. I ho fou. I potser ho serà sempre.

I... SOM AQUÍ. Amb tot el nostre govern del JxSí, escollit el 27 de setembre del 2015, més dos pacifistes lluitadors, a les precons. Tots en pes entre reixes o a l'exili. Mentrestant, ens fan trampes en els judicis. Sort en tenim de Ciudadanos i el PP. Ens insufflen força, cada dia, cada dia. Mentrestant... mentrestant, ens dominem les ganes d'alçar-nos pels carrers, les vies i les fronteres... de disposar-nos a rebre si cal. Però, com evocava avui Borrell a les Cortes, emulant Ciceró, i com he utilitzat tantes vegades per les xarxes, *Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra?* Fins quan n'abusaran?

“La campanya andalusa ajuda a entendre la indignació de més del 50% de la societat catalana”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

No volem aquests espectacles!!

■ Si la ciutadania vol veure espectacles pot anar al circ o al teatre; però, denuncio que les persones que volem informar-nos per televisió o per ràdio de l'evolució de la política, mirant o escoltant les notícies, ens haguem de trobar immerges en uns espectacles insòlits, on els representants dels diversos partits, escollits pel poble, tant al Congrés de Diputats com al Parlament, es barallen i s'insulten d'una manera descarada i desvergonyida. Tots els nostres representants polítics tenen el dret i l'obligació d'opinar com els sembli millor i d'argumentar les seves posicions: d'aquests debats poden sorgir llums a la nostra hora de votar; però encara que celebri que la presidenta del Congrés hagi prohibit als diputats emprar els qualificatius de "colpista" i de "feixista", amb això no n'hi ha

prou; urgeix eliminar qualsevol confrontació insolent o grollera de persona a persona. I si els polítics es volen insultar que ho facin a porta tancada. Els televidents i els radiooients no en volem saber res, d'aquestes baralles. Ens fan molt de mal. I resulten una vergonya pública!

MARIA ÀNGELS MANÉN FOLCH
Barcelona

Un accident que s'hauria pogut evitar

■ Soc una ciutadana de Vacarisses, el poble on dimarts es va produir l'accident de tren que va provocar un mort i uns 50 ferits. Puc afirmar que, a causa de les últimes pluges, hem viscut diversos accidents, un dels quals va ser un despeniment a la carretera que comunica Vacarisses amb Terrassa, que va quedar completament inutilitzable. Això va provocar col·lisions i, fins i tot,

un accident de cotxe. La veritat és que ens és molt difícil arribar a les ciutats que ens envolten; disposem d'un tren cada hora i un autobús cada dues hores; i ambdós serveis s'han vist completament afectats pel temporal. Ara, que el servei de tren ha demostrat ser, per tercera vegada en 10 anys, molt insegur, i que ha quedat anul·lat temporalment, com podem comunicar-nos amb les grans ciutats? Com podem fer vida normal i anar a treballar i estudiar fora del poble? Ho tenim complicat, i estem dolguts perquè fa temps que demanem millores en la xarxa ferroviària, no tan sols en horaris sinó en les instal·lacions: són estacions a l'aire lliure, sense personal de Renfe, i hem de travessar per sobre de la via per canviar d'andana. Si us plau, Renfe, com a ciutadana de Vacarisses i usuària de les vostres instal·lacions, us demanaria que prenguéssiu mesures perquè es milloressin

les condicions de les nostres estacions, i augmentéssiu la seguretat perquè no haguem de lamentar cap altre mort. Tot el meu suport a les víctimes i familiars de les víctimes del tràgic accident.

ELISABET VILA LÓPEZ
Vacarisses (Vallès Occidental)

Pèrdua de drets

■ La Constitució espanyola ens promet diversos drets, entre els quals hi ha: el dret a l'habitatge, el dret a l'educació i el dret a la sanitat. Podem parlar, actualment, que la totalitat d'Espanya pot gaudir del dret a l'habitatge? Des de l'inici de la crisi econòmica, el nombre de persones sense llar ha augmentat un 56% a Barcelona arribant, el 2017, a una xifra de 1.026 persones. Ja hem perdut el primer dret. Quant temps tardarem a perdre els altres dos?

IRENE SALA MOYÁ
Barcelona